अथाभिषिञ्चति" इति। नरैः शंसनीयः, स्वयमपि मनुष्यरूपो देवविशेषो नराशंसः, तत्सम्बन्धिनी येमे पञ्चाशतमित्यादिका 'नाराशंसी' तयाऽभिषिञ्चेत्। तत्र पूर्वोक्तरीत्या मनुष्यमूर्त्तय एव देवा नाराशंसशब्देनोच्यन्ते, तत्सम्बन्धि अभिषेचनं यदस्ति एतेन 'निङ्कुत्यैव' अपलप्यैव। भवन्तः मनुष्याः अतो भवज्जातीयानस्मान् अनुग्रहीतुम् अर्हन्तीत्येवं प्रलोभ्यैवानन्तरम् 'अभिषिञ्चति'॥

अस्मिन् पृथिसवे कर्त्तव्यविशेषं विधत्ते। "यत्किञ्च राजसूयमनुत्तरवेदीकम्। तत्सर्व्वं भवति" इति। राजसूये उत्तरवेदियुक्ताः सत्यसोमयागाः द्विपशुः पशुबन्धः चातुर्म्मास्यानि च एतानि वर्ज्जयित्वा यदन्यदानुमत्यादिकं सौत्रामण्यान्तमस्ति, 'तत्सर्व्वम्' अत्र कर्त्तव्यम्॥

अथ नराशंसीमृचं पठति। "ये मे पञ्चाशतं ददुः। अश्वानाᳬ सधस्तुतिः। द्युमदग्ने महो अवः। बृहत्क्षधि मघोनाम्। नृवदमृत नृणाम्" [२] इति। 'ये' मनुष्याः 'मे' मह्यमृत्विजे 'अश्वानां पञ्चाशतं', 'ददुः' दातुं समर्थाः। तेषां 'मघोनां' धनिकानां, 'नृणां' मनुष्याणां यजमानानां यज्ञे हे 'अग्ने' 'सधस्तुतिः' स्तुत्या सहितं 'अवः' 'बृहत्क्षधि'। कीदृशं अवः, 'द्युमत्' दीप्तिमत् धनयुक्तमित्यर्थः। 'महो' महत्, 'नृवत्' पुत्रभृत्यादियुक्तम्, अमृतशब्दः सम्बुध्यन्तोऽग्निविशेषणम्॥

इति पञ्चमोऽनुवाकः॥ ५॥